

Natascha Rée Mikkelsen og Knud Foldschacks tale ved Repatriate the Children – Danmarks modtagelse af Menneskerettighedsprisen

Taler

Natascha Rée Mikkelsen
Stifter og direktør, Repatriate the Children – Denmark
Knud Foldschack
Advokat (L), forfatter, medstifter af og formand for Repatriate the Children – Denmark

Dato

10. december 2024

Sted

Store Sal, Vartov, Farvergade 27,
1463 København

Omstændigheder

Menneskerettighedsprisen 2024 gik til Repatriate the Children – Denmark. Prisen blev uddelt af Rådet for Menneskerettigheder.

1

Natascha Rée Mikkelsen:

1000 Tak! Det er en kæmpe ære at få så fornem en pris.

5

Vi er helt overvældet over at stå her – det gør os både stolte og rørte.

Nogle gange har det været en hård og næsten umulig kamp at kæmpe. Derfor betyder den her pris rigtig meget for os.

10

Da vi stiftede RTC for fire år siden, var holdningen i regeringen, at børnene måtte betale prisen for deres forældres handlinger. Derfor ville man hverken hente børnene eller deres familier hjem.

15

Vi har besøgt børnene mere end ti gange i fangelejrene i det nordøstlige Syrien og hørt dem fortælle om bombeangreb tæt på lejrene, om teltbrande, overfald og voldelige soldater.

20

Vi har siddet med desperate familiemedlemmer her i Danmark, der har haft dødssyge børn i lejrene, som de ikke har kunne hjælpe.

Vi har været sammen med bedsteforældrene til en lille pige, der døde i al-Hol fangelejren, fordi hun ikke kunne få den lægehjælp, hun havde brug for.

25 I vores verden burde det slet ikke have været nødvendigt at stifte RTC.

I 2017 hørte jeg, at en af de familier, jeg havde fulgt i mange år i mit arbejde, var lykkedes med at flygte fra IS og var taget til fange af de kurdiske styrker – vores allieret i kampen mod Islamisk Stat.

30

Dengang var jeg overbevist om, at den danske stat ville hente dem hjem i løbet af få uger.

Men de to små børn, der på det tidspunkt var knap et og to år, nåede at sidde
35 fængslet i ti måneder, og bagefter indespærret i Roj fangelejren i næsten fire år, før de blev evakueret.

Mange af de andre danske børn, der er kommet hjem, nåede også at være fanget
40 i Syrien i mere end tre, fire og fem år - og her taler vi om børn, der er syge og traumatiserede og som har overlevet bombeangreb og skyderier, set deres nærmeste blive dræbt og som risikerer at dø eller blive skadet for livet, hvis ikke de bliver hentet hjem.

Derfor er Menneskerettighedsprisen ikke kun en anerkendelse af vores arbejde.
45 Det er også en vigtig anerkendelse af de her børn, som i den grad har brug for enhver form for støtte efter at have oplevet, at Danmark på den her måde har vendt dem ryggen og ladt dem i stikken på et tidspunkt, hvor de havde allermost brug for hjælp.

50 Og de skal selvfølgelig have deres mødre med, som i årevis i fangelejrene har været deres eneste omsorgsperson. Den eneste voksen, der har været tæt på dem, og sørget for, at de overlevede i lejrene.

55 Inden jeg giver ordet til Knud, vil jeg gerne takke nogle af alle de fantastiske mennesker, der har hjulpet os

Først vil jeg sige tak til Beatrice Eriksson og Patricio Galvez, der er morfar til syv forældreløse børn han fik hjem fra al-Hol fangelejren. De stiftede RTC i Sverige og spurgte, om vi ville åbne en søsterorganisation i Danmark.

60

De har været en kæmpe inspiration i kampen for børns rettigheder.

65 Vi vil også sige tusind tak til Marie og Maria fra RTC og alle de andre fantastiske frivillige, studentermedhjælpere, rådgivere og bestyrelsesmedlemmer, som har været en del af foreningen de sidste fire år.

Det ville aldrig have været muligt uden deres hjælp.

70 Og 1000 tak til Mahmoud og Firas og vores andre kurdiske venner, der har hjulpet os på vores mange rejser i Syrien

75 Det ville heller ikke kunne lade sig gøre uden opbakningen fra alle fra advokatkontoret, som RTC er en del af og særligt Christian Dahlager, der har hjulpet os med mange af vores sager.

Og så har vi fået uvurderlig støtte fra flere organisationer – blandt andet Bedsteforældre for Asyl – der har været med helt fra starten – og Institut for menneskerettigheder der var biintervenient i vores Højesteretssag.

80

Vi vil også sige tak til Rosa Lund og flere andre politikere på Christiansborg, der har kæmpet med os - og Margrete Auken da hun var i Europa-Parlamentet- som nu er blevet vores næstformand i RTC!

85 Vores tålmodige familier, som har accepteret, at vi har brugt ferier, weekender og aftener på de her sager, skal også have en stor tak!

Og til allersidst og den allerstørste tak til børnene og deres familier

90 De har vist os en kæmpe tillid ved at lade os kæmpe deres sag. Og når vi ser børnene i dag i danske skoler og daginstitutioner og med fodbold og ridning i fritiden eller er ude og fiske med dem – ja så er vi ikke i tvivl om, at det har været det hele værd at kæmpe den her kamp.

95 Vi vil fortsætte med at støtte og hjælpe de børn, der er kommet hjem med alle de udfordringer de har for at få fodfæste i Danmark.

Og så vil vi også fortsætte arbejdet for de omkring 30.000 andre børn, der stadig sidder indespærret i de syriske fangelejre.

100

De skal også væk fra en trøstesløs og på mange måder livsfarlig tilværelse i de fangelejre, som for længst burde være lukket ned.

105 **Knud Foldschack:**

I 2019 kom en mormor ind på vores kontor og bad mig hjælpe med at få hendes datter og to børnebørn hjem fra Syrien.

110 Jeg så det som en let overkommelig sag.
En etnisk dansk mor og to danske børn.

Udenrigsministeriet var allerede i gang og var ved at udstede repatrieringspapirerne. Det måtte være en ren ekspeditionssag, der ville komme
115 på plads inden udgangen af 2019.

Dette holdt ikke.

I september 2019 skiftede den politiske kurs.

120 Nu var dagsordenen, at kun danske børn, som beviseligt ud fra en individuel vurdering var danske og som var alvorligt syge og som ikke kunne behandles i fangelejren og som tog varigt skade eller risikerede at dø, kunne komme til Danmark.

125 Her gik det op for mig, at noget var helt galt.

Hvordan beviser man på fra et skrivebord i København, at der er tale om danske børn i en fangelejr, som er alvorligt syge og risikerer at dø.

130 Vi måtte tage til Syrien og illegalt komme over grænsen fra Irak og ind i lejrene. Er det et rimeligt arbejdsvilkår i forhold til overholdelsen af danske børns rettigheder? Nej.

135 Heldigvis ændrede folkestemningen, og i maj 2021 besluttede den danske regering, at 14 børn og tre mødre skulle hjemtages.

RTC har siden 2020 arbejdet med konstante udfordringer humanitært og juridisk for at få alledanske børn og deres mødre hjem.

Sagerne om statsborgerskab, administrativ frataget har været ført gennem alle retsinstanser.

145 I 2023 fik en dansk mor i Højesteret sit danske statsborgerskab tilbage. Hendes to børn har nu uberettiget siddet i fangelejren i tre år. De burde være kommet hjem med de andre børn i 2021.

Der har været ført sager om uberettiget fratagelse af konsulær bistand til skade for børnene.

150

Sager om vidneførelse af hjemtagne danske børn mod deres mor.

Der har været ført dødsformodningssager

155 Hele vejen igennem sager om danske børns rettigheder.

Vi har været tre gange i EU-parlamentet i de såkaldte petitionsager, som alle tre gange har givet medhold i en hjemtagelsespåstand.

160 Det har været udfordrende at kæmpe mod en politisk modstand mod børn og andre som man ikke anså som et dansk anliggende.

Det har været hårdt at høre argumenter som:

- de har vendt Danmark ryggen
- 165 - de er ikke danske
- børnene må tage ansvaret for mødrenes handlinger

En situation var måske særlig udfordrende. I 2023 besluttede regeringen at hjemtage endnu en familie. En ud af de sidste to som regeringen ikke ville tage hjem. Som ministeren udtrykte det:

170 ”Vi kunne ikke blive enige i regeringen, så vi hjemtog den ene og lod den anden blive.”

175 Det var umenneskeligt at stå uden foran Udenrigsministeriet den eftermiddag og skulle overbringe budskabet til de berørte familier.

En tommelfinger op, en tommelfinger ned.

180 Det var barskt og uværdigt. Heldigvis kom Højestereti august i år med en dom
som endeligt slår fast, at danske børn har selvstændige rettigheder og om
nødvendigt som EU-borgere har ret til at få deres mor med.

185 Det har gennem de sidste par år fra politisk side lydt, at mødre og børnene har
vendt Danmark ryggen, jeg mener, at man mere korrekt kan sige, at de danske
politikere har vendt de danske børn og retssikkerheden ryggen.

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

190

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Takketale

195

Relateret

Rasmus Grue Christensen tale ved overrækkelsen af Menneskerettighedsprisen
26. februar 2024

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/natascha-ree-mikkelsen-og-knud-foldschacks-tale-ved-repatriate-the-children-denmarks-modtagelse-af-menneskerettighedsprisen>

200

205

210

215